

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoPs/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225200062
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1225200062.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členov senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci spôsobilosti na právne úkony osoby: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX E. - D., v konaní zastúpený procesným opatrovníkom Mestskou časťou E. - D., F. XXX/X, XXX XX E. - D., a právne zastúpený BARBUŠ & BARBUŠOVÁ advokátka kancelária, so sídlom Štúrova 13, Bratislava, v zastúpení JUDr. Milošom Barbušom, advokátom, na návrh navrhovateľky: G. H. F., I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. X, XXX XX E., zastúpená JUDr. Miroslavom Kučerom, advokátom, so sídlom Krajinská 30, 821 06 Bratislava, v konaní o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony A. B. C., o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie osoby, o ktorej spôsobilosti sa koná proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II zo dňa 10.01.2025, č.k. 40Ps/1/2025-38, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 40Ps/1/2025–38 zo dňa 10.01.2025 vo výroku I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXX, trvale bytom D. XXX/XX, E., uložil povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX, k.ú. F., na LV č. XXXX, k.ú. F., na LV č. XXXX, k.ú. D., na LV č. XXXX, k.ú. D. a na LV č. XXXX, k.ú. D. a to vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia týchto nehnuteľností a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. II. Žiadnemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 2 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj len „CMP“) a § 324, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“) a po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, pripojenými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že bola preukázaná naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania a sú dané podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia uložením dočasného zákazu osobe, o ktorej spôsobilosti sa koná, nakladať s nehnuteľnosťami špecifikovanými v návrhu navrhovateľky. Mal za osvedčené, že osobe, o ktorej spôsobilosti sa koná, bola diagnostikovaná demencia pri Alzheimerovej chorobe, atypická alebo zmiešaná forma, organická úzkostná porucha. Tvrdenia navrhovateľky o zrušení a vytvorení nového občianskeho preukazu, zrušení a vytvorení nového bankového účtu, neužívání medikácie a obavy, že by jej otec mohol uzavrieť darovaciu/kúpnu zmluvu predmetom, ktorej by boli nehnuteľnosti v čase, kedy v dôsledku svojej choroby si neuvedomuje následky svojho konania, a mohol by byť podvedený, alebo zneužitý na vykonanie akéhokoľvek ďalšieho právneho úkonu, vyhodnotil ako dostatočne osvedčujúce existenciu konkrétnej súvislosti s nakladaním nehnuteľností, ktorých je vlastníkom. Nakoľko v konaní zistil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, v záujme ochrany práv osoby, o ktorej spôsobilosti sa koná, považoval za potrebné nariadiť neodkladné opatrenie. Konštatoval, že bude

pokračovať v konaní o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony p. A. B. C., osoby o ktorej spôsobilosti sa koná. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu A. B. C., osoba, o ktorej spôsobilosti na právne úkony sa koná (ďalej len „posudzovaný“), navrhujúc napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Zároveň žiadal priznať plnú náhradu trov konania. Namietal nesprávny postup súdu prvej inštancie v súvislosti s vyznačením právoplatnosti a vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia na základe jeho prevzatia navrhovateľkou dňa 20.01.2025, ktorý úkon doručenia je absolútne neplatný a v rozpore s § 22 ods. 2 zák. č. 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka a § 39. O prevzatí napadnutého uznesenia navrhovateľkou (v jeho mene) sa dozvedel po tom ako ním splnomocnený zástupca JUDr. Miloša Barbuša nahliadol do spisu. Vzhľadom na jeho námietky voči vyznačeniu právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia o nariadenom neodkladnom opatrení (v dôsledku ktorého došlo k vyznačeniu zákazu nakladania s nehnuteľnosťami na príslušných listoch vlastníctva katastrom nehnuteľností), žiadal o doručenie rozhodnutia. Namietal, že súd neodkladné opatrenie nariadil v záujme ochrany jeho práv a neposudzoval potrebu bezodkladnej úpravy pomerov z pohľadu, či navrhovateľke hrozí vznik škody, či inej ujmy, či dochádza k porušovaniu jej práv a oprávnených záujmov, čo by bol základný dôvod pre vyhovieť návrhu. Mal za to, že súd sa nezaoberal otázkou, aké práva (majetkové) navrhovateľky majú byť ohrozené alebo porušené konaním z jeho strany a prečo je potrebné uložiť obmedzenia týkajúce sa jeho majetku, ak svojim konaním neohrozuje práva alebo oprávnené záujmy navrhovateľky. Nie je mu zjavné o aké vzájomné pomery má ísť, keďže predmetom sporu je návrh na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony. Na jeho osobu sa hľadí v zmysle Civilného mimosporového poriadku ako na osobu, ktorá má zachované všetky procesné práva s poukazom na čl. 4 CMP a § 239 CMP. V zmysle Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím („CRPD“) má všetky majetkové práva, t.j. právo vlastníť majetok tak, ako osoby bez zdravotného postihnutia. Dôvody napadnutého uznesenia spočívajú v tom, že neodkladné opatrenie nie je vydané v záujme navrhovateľky, ale v záujme A. B. C., ktorému má byť obmedzená spôsobilosť na právne úkony. Úprava pomerov ako dôvod nariadenia neodkladného opatrenia, na základe ktorého nie je oprávnený nakladať so svojim majetkom, je založená na potrebe ochrany jeho majetkových a vlastníckych práv. Takýmto rozhodnutím je zásadným spôsobom obmedzovaný v jeho dispozičnom oprávnení nakladať s vlastníctvom povinnej osoby, zasahuje sa do jeho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 zák. č. 460/1992 Z.z. Ústava SR a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd. Mal za to, že súd pri obmedzovaní dispozičného nakladania je povinný dbať na to, aby ujma osoby, proti ktorej neodkladné opatrenie smeruje, bola zjavne neprimeraná výhode, ktorú navrhovateľ získa. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. 313/2012, III. ÚS 264/2020 zaoberajúce sa právami osoby, o ktorých spôsobilosti sa koná. Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, aké práva a právom chránené záujmy navrhovateľky majú byť neodkladným opatrením dotknuté a v čom spočíva neodkladná potreba úpravy pomerov medzi navrhovateľkou a jeho osobou, keďže predmetom sporu nie je žiadne majetkové právo, ale obmedzenie duševnej integrity osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. V súvislosti s otázkou proporcionality, ktorá je základnou pre dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 152/08. Podľa jeho mienky, je otázne, či neodkladné opatrenie, ktoré je prostriedkom na dosiahnutie akceptovateľného cieľa a to ochrany záujmov navrhovateľky v zmysle jej návrhu, je adekvátne k obmedzeniu dispozičie s vlastníctvom jeho nehnuteľností. Cieľom nie je ochrana jeho osoby, ktorá má zdravotné postihnutie, ale ochrana navrhovateľky. Navrhovateľka podala návrh na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony svojho otca z dôvodu, že sama sa nevie o neho postarať a chce ho umiestniť do ústavu s celodennou starostlivosťou. Keďže nesúhlasil s týmto riešením, odsťahoval sa a utiekol k dlhoročnej priateľke. V čase podania návrhu navrhovateľka o tomto vedela, preto podala návrh na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony a navrhla ustanoviť za opatrovníčku jej osobu, aby mohla po právoplatnom skončení konania rozhodovať o jeho umiestnení v zariadení poskytovaní sociálnych služieb. Samotná diagnóza účastníka konania však nemôže byť dôvodom osvedčujúcim potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Pokiaľ ide o tzv. „známu“, ktorú navrhovateľka v návrhu bližšie nešpecifikuje, ide o G. K., ktorej známosť trvá viac ako 16 rokov. O tejto známosti mala navrhovateľka roky vedomosť, nakoľko G. K. bola súčasťou jeho rodiny, k nej sa odsťahoval po tom ako navrhovateľka (od decembra 2024 býva na L. M. N. E.), jeho dcéra, navrhla riešenie s jeho umiestnením v domove sociálnych služieb. S G. K. následne uzatvorili dňa 14.02.2025 manželstvo, čo navrhovateľke telefonicky oznámil. Uviedol, že má strach z vlastnej dcéry a z toho akým spôsobom chce naložiť s jeho životom. Poukázal na to, že v presne nezistený deň v roku

2024 si navrhovateľka dala podpísať od neho všeobecnú plnú moc na zastupovanie pred všetkými štátnymi orgánmi a inými inštitúciami a na zastupovanie pri uzatváraní zmlúv, ktorú nemá k dispozícii. Navrhovateľka nainštalovala do jeho bytu kameru vo februári 2025, v čase, keď už v byte na D. ul. nebýval, dňa 01.02.2025 uzatvorila novú nájomnú zmluvu na byt, ktorého je vlastníkom, nachádzajúci sa na O. M. N. E., ktorý je predmetom neodkladného opatrenia. Od januára 2025 presmerovala navrhovateľka nájomné za byt na O. M. N. E. na svoj novo založený účet v H., P., bez jeho vedomia, o čom sa dozvedel z rozhodnutia OR PZ Bratislava V. Navrhovateľka odmietla komunikovať s jeho právnym zástupcom z dôvodu, že je potrebné vyčkáť na právoplatné skončenie konania o obmedzení jeho spôsobilosti na právne úkony. Dňa 17.03.2025 podala navrhovateľka trestné oznámenie na jeho manželku pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby podľa 208 ods. 1 písm. b) zák. č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona, ktoré bolo rozhodnutím OR PZ Bratislava V, pod ČVS: ORP-192/1-VYS-B5-2025 zo dňa 14.05.2025 odmietnuté. Navrhovateľka mu odňala občiansky preukaz, preukaz poistenca, počítač, v telefóne mu aktivovala lokalizačný systém. V zmysle § 116 Občianskeho zákonníka je jeho manželka blízkou osobou a takéto konanie počítával ako konanie voči svojej osobe, t.j. ako konanie na jeho vlastnú ujmu. Z uvedeného vyplýva, že existuje priamy rozpor medzi záujmami zástupcu a zastúpeného, keď skutočným motívom navrhovateľky nebol jeho zdravotný stav a ochrana jeho záujmov, ale jej sebecké dôvody a úmysel ho umiestniť do domova sociálnych služieb. Zdôraznil, že nájomné z novej nájomnej zmluvy týkajúce sa bytu, ktorý vlastní, vo výške 570 eur mesačne nie je vyplácané na jeho účet, ale na účet navrhovateľky (celková suma činí 3.420 eur). Namietal, že z rozhodnutia nie je zrejmé, aké právne pomery, ktoré si vyžadujú úpravu pomerov má súd na mysli, nakoľko obmedzením výkonu vlastníckeho práva nedochádza k žiadnej úprave pomerov, ale je mu zamedzené nakladať so svojimi nehnuteľnosťami. Vyslovil názor, že súd sa uspokojil s tvrdením navrhovateľky, ktorá ho označuje ako osobu nespôsobilú na právne úkony a zároveň na základe jeho právnych úkonov v jeho mene koná, podpísal jej plnú moc na všetky právne úkony v jeho mene, na základe ktorej preberala listové zásielky adresované jemu a tiež uzatvorila novú nájomnú zmluvu v jeho mene. Na jednej strane je plná moc podpísaná osobou, ktorá má spôsobilosť na právne úkony a na druhej strane všetky ďalšie právne úkony, ktoré táto osoba realizuje sú absolútne neplatné pre jej nespôsobilosť. Uvedené sa týka občianskeho preukazu, založenia bankového účtu a pod. Nie je možné, aby boli niektoré právne úkony urobené navrhovateľkou v jeho mene platné a právne úkony tej istej osoby, ktoré jej nevyhovujú platné nie sú, resp. sú absolútne neplatné. Tým, že ho navrhovateľka odstrihla od nájomného za byt na O. M. N. E., sa ocitol v zlej finančnej situácii, nakoľko jeho dôchodok nezabezpečuje, vzhľadom k jeho zdravotnému stavu, všetky jeho potreby. Pokiaľ ide o otázku proporcionality, t.j. primeranosti predmetného neodkladného opatrenia, tak v zásade ide o viac ako neprimeraný zásah do Ústavou garantovaných vlastníckych práv. Namietal, že súd prvej inštancie sa relevantným spôsobom nevyporiadal s týmito základnými otázkami, ktoré sú nevyhnutné pre posúdenie potreby nariadenia neodkladného opatrenia a či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či navrhovateľkou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti), či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľka domáha (princíp efektívnosti), či navrhovaným neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a na nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality). Podľa jeho názoru podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené, keď pre vydanie neodkladného opatrenia je potrebné rešpektovať rozhodnutia Ústavného súdu SR, v zmysle ktorých pokiaľ ide o rozhodovanie o postavení osôb so zdravotným postihnutím, v konkrétnom prípade ide o duševnú poruchu, tak samotné zdravotné postihnutie nie je a nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Je potrebné rešpektovať vôľu a preferencie osoby so zdravotným postihnutím a to za rovnakých podmienok ako u osôb bez zdravotného znevýhodnenia. Zásah súdu napadnutým uznesením považoval za neprimeraný a v príkrom rozpore so záujmom osoby so zdravotným postihnutím. Mal za to, že súd nesledoval záujem osoby so zdravotným postihnutím, ale záujem tretej osoby, ktorou je navrhovateľka. V tomto prípade neprichádza do úvahy ani žiaden verejný záujem.

4. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu posudzovaného zdôraznila, že otec jej dôveroval, v minulosti ju splnomocnil na preberanie listových zásielok na základe plnej moci overenej u notára. Dňa 20.01.2025 prevzala napadnuté uznesenie za svojho otca, skontrolovala jeho byt, kde ponechala súdnu zásielku, avšak o zásielke ho nevedela informovať, pretože jej nedvíhal telefón. V nasledujúce dni zopakovala návštevu bytu v I. za účelom kontroly a keďže uvedená poštová zásielka bola v byte do 05.02.2025, zobrala ju k sebe a túto mu neotvorenú dňa 21.1.2025 nechala v jeho byte v D., aby si ju mohol

prevziať, avšak nevedela, či do bytu príde. Považovala za dostatočný dôkaz, že otec nejavil záujem o byt a nepreberal si zásielky. Opakovane sa pokúšala ho telefonicky kontaktovať, komunikoval s ňou až dňa 31.1.2025, pričom všetky hovory boli vždy pod kontrolou, prípadne priamo riadené G. K.. Na jej otázky otec nevedel reagovať a samostatne odpovedať, mal naučené štandardné odpovede typu: mám sa dobre, nič mi nechýba, som zdravý. Odmietol aj pozvanie druhej dcéry, ktorej sa narodilo dieťa. Dňa 1.2.2025 prišla (kamerový záznam) do bytu v D. G. K. pravdepodobne s otcom v spoločnosti cudzieho človeka, ktorá po zistení, že v byte je kamera, byt opustila. Otcovi napísala list dňa 10.03.2025, ktorého obsahom bola požiadavka na stretnutie za účelom vyjasnenia si situácie, priložila aj stanovisko k odvolaniu plnej moci, avšak list sa jej vrátil ako nedoručený. Mala za to, že G. K. zjavne zablokovala jej telefónne číslo za účelom zamedzenia telefonickú komunikáciu s otcom, čo by otec nedokázal urobiť. Otcovi napísala list o tom, že rodina sa s ním chce stretnúť a vyjasniť si situáciu, list sa jej vrátil. Aj v ďalšom liste otcovi vysvetlili svoje postoje, informovala ho o všetkých záležitostiach ohľadom jeho účtov a platieb. Neodkladné opatrenie nebolo vydané kvôli nej, ale za účelom ochrany nehnuteľností, ktorých je otec vlastníkom, jeho vlastníctvo nikto nikdy nespochybňoval a ani nenapádal. JUDr. Miloš Barbuš predložil splnomocnenie udelené jej otcom na zastupovanie, z ktorého nevyplýva overenie u notára. Je pre ňu otáznave ako mohol otec vo svojom stave sám spísať na počítači svoju výpoveď, dala do pozornosti jeho podpis na výpovedi, ktorý odporučila porovnať so splnomocnením z roku 2022 a 2024. Výpovedanie plnej moci zo strany otca neakceptovala, čo mu písomne oznámila. Od toho času však otcovu poštu nepreberá, ani ho nezastupuje v žiadnych úkonoch. Keďže JUDr. Miloš Barbuš bol splnomocnený na zastupovanie až dňa 25.4.2025, považovala za otáznave, prečo žiadal o doručenia napadnutého rozhodnutia s odstupom času (či išlo o snahu predlžovať konanie). Uviedla, že zdravotný stav jej otca sa zhoršuje, jeho diagnóza má degresívny charakter a progres nemožno očakávať. Poukázala na vyjadrenie G. K. (audionahrávka), z ktorého vyplýva, že dňa 5.2.2025 sa dozvedeli o začatí konaní o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony a o napadnutom rozhodnutí. V nahrávke je spomenuté, že otec dostal zo súdu zásielku na adresu v D.. Ak G. K. vedela o uvedenom, prečo o tom neinformovala svojho právneho zástupcu a prečo ním neboli poučení, že prenájom nehnuteľností je porušením nariadenia súdu. Za nepravdivé označila tvrdenia právneho zástupcu posudzovaného, že na základe svojej plnej moci mala oprávnenie zásielku prevziať. Uvedená plná moc bola vypovedaná až 6.3.2025 a je sporné, či si jej otec uvedomoval a poznal následky tejto výpovede. Označila za účelové tvrdenie G. K. v nahrávke, v ktorej sa vyjadruje, že otca dala vlastná dcéra na súd, keď zámerom nahrávky je vyvolať v jej otcovi odpor voči nej. Otcovi nebolo vysvetlené, o čom súd pojednáva, nebolo možné sa s ním skontaktovať osobne ani telefonicky. Mala za to, že G. K. a právny zástupca účelovo a špekulatívne tvrdia, že až teraz sa dozvedeli o zákaze nakladania s nehnuteľnosťami so zámerom ospravedlniť ich pokus prenajať otcovu nehnuteľnosť (dňa 21.4.2025). Ďalší pokus o prevzatie nájmu z bytu na O. M. bol v apríli, kedy jej JUDr. Miloš Barbuš poslal list so žiadosťou o úhradu nájomného za byt a odovzdanie dokladov k bytu aj s nájomnou zmluvou, ktorá bola platne uzatvorená na niekoľko rokov. Už vtedy bol pokus dlhoročného nájomníka vystrašiť a vystahovať. Zdôraznila, že jej otec sa lieči od roku 2022, kedy bol hospitalizovaný pre psychiatrické ochorenie, ktoré nemá tendenciu sa zlepšovať. Pravidelne s ním navštevovala jeho obvodnú lekárku G. F. a jeho psychiatricku G. C. a naposledy bol v doprovide G. K. dňa 13.5.2025 u G. F. (sám by tam už nebol schopný prísť), dožadovali sa jeho zdravotnej dokumentácie, chceli mu zmeniť obvodnú lekárku. Podľa vyjadrenia G. F. otec nebol v dobrom stave, nevyzeral dobre, zdravo, bol utlmený, nebol orientovaný v čase ani miestom, na otázky reagoval tak, že sa opýta manželky. Dôvodom zmeny lekára podľa tvrdenia G. K. bolo rýchlo vybaviť opatrovateľský príspevok. U psychiatricky G. C. je otec stále vedený, naposledy ju navštívil 9.12.2024 a odkedy opustil svoje bydlisko, k psychiatricku nechodí. Zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že od 27.2.2025 navštevuje psychiatricky G. F. a G. J., ktoré mu predpísali iné lieky. Od 10.4.2025 má novú všeobecnú lekárku G. G., ktorá mu tiež predpísala Lexaurin. Od 20.5.2025 mu neboli predpísané žiadne životne dôležité lieky (Tebokan, Memantin a Citalec), z čoho vyplýva, že ich nemal k dispozícii a pravdepodobne ich tri týždne neužíval. Každý odborník vie ako sa má liečba titrovať, že lieky treba postupne nasadzovať od nižších dávok, ktorú liečbu otca nastavovali s G. C. postupne. Rodina má vážne obavy, pretože v minulosti G. K. otca odhovárala od liečby, ponúkala mu alternatívy a prehovárala ho na homeopatickú liečbu. Vie, že otec sa pozná s menovanou od roku 2012, avšak nikdy spolu nežili v spoločnej domácnosti, nemali spoločný účet, neriešili bežné veci. Aj v čase, keby bol otec zdravý, riešil veci sám a nikoho nenechal, aby mu zasahoval do financií a aby sa mu staral do vecí. Konanie G. K. považovala za vypočítavé. Otec bol veľmi smutný, keď si ho menovaná zablokovala v telefóne a tvrdil, že si už nemajú čo povedať. Posledné roky si to začal uvedomovať viac a postupne si kupoval jej priazeň. Keď ochorel na COVID-19 G. K. sa mu odmlčala, prestala ho navštevovať a odvtedy sa o neho starali aktívnejšie. Nakoľko musel byť hospitalizovaný (chcel vziať život), od toho času bol pod dohľadom

G. C. na špecializovanej psychiatrickej klinike v Bratislave. Jej otec mal problém s nájomníčkou bytu, ktorá neplatila nájomné, riešili to a otec sa rozhodol, že sa už nedokáže sám o dom postarať a prosil ich, aby mu pomohli s predajom nehnuteľnosti. S priateľom mu pomohli, nehnuteľnosť predali a kúpili dva byty v D. P. J. O. M. N. E.. Odkedy sa presťahoval do D., G. K. ho nenavštevovala, on chodieval za ňou. Tvrdenie, že menovaná bola členom rodiny považovala za skreslené a jednostranné. Zištné dôvody G. K. dokazuje aj to, že sa s posudzovaným striedavo 13 rokov rozchádzala a schádzala, o život s ním v spoločnej domácnosti nemala záujem, a keď je jeho psychický stav narušený vyššou formou Alzheimerovej choroby, vydá sa za neho, s jeho rodinou nekomunikuje, neiniciuje stretnutia, preferuje jej rodinu. Je otázne prečo sa nemohli spolu stretnúť a veci riešiť a ak menovaná chcela, mohla o neho starať, bývať s ním. Konanie G. K. odzrkadľuje jej pokus o zneužitie psychicky chorého človeka. Poukázala na to, že jej otec deň pred sobášom previedol na účet G. K. finančné prostriedky s poznámkou „prevod z bezpečnostných dôvodov“, na jeho účte, z ktorého boli nastavené poplatky za dve nehnuteľnosti, zostalo 200 eur. Považovala za otázne, prečo G. K. na katastri nehnuteľností zisťovala, či je otec vlastníkom dvoch bytov, prečo darovala pred sobášom svoj byt dcére, čo zdôvodnila na polícii tým, že keby otec zomrel, tak by časť jeho bytu nezdedili jeho dve dcéry. Je otázne ako sa môže menovaná dlhodobo starať o človeka s Alzheimerovou chorobou v pokročilom štádiu, keď sa zbavila svojej jedinej nehnuteľnosti a je, spolu s posudzovaným, odkázaná na konanie jej dcéry, v ktorej byte žijú. Prečo nemôže otec bývať vo svojom byte, svojom prostredí, na ktoré je zvyknutý a musí sa prispôsobovať G. K.. Uviedla, že v roku 2024 sa začal rapídne zhoršovať stav jej otca a G. K. ho začala strašiť, že ho chce umiestniť do ústavu. Na polícii však sama vypovedala, že otec súhlasil, aby ho ona sama, keď sa jeho stav zhorší, umiestnila do zariadenia. Zdôraznila, že ich otec sám súhlasil, aby mu začali vybavovať na BSK odkázanosť na sociálnu službu, ktorá bola potrebná na to, aby mu v budúcnosti mohli vybaviť penzión. G. K. ho po celú dobu odhovárala od takéhoto riešenia, pretože mala od neho stály mesačný finančný príjem, ktorý jej otec potajomky dával, aby sa mu venovala. Od vydania potvrdenia o odkázanosti ich oslovili tri zariadenia, ktoré odmietli, lebo otec ešte nebol na umiestnenie pripravený a situácia nebola taká zlá, aby to nevedeli vyriešiť inak. V byte otca nainštalovali kameru, ktorá pričinením G. K. zmizla. Poprela, že by otcovi vzala počítač, naopak pýta sa, kde je jeho cyklistické vybavenie (pretekárske bicykle a kolesá v hodnote osobného auta, pričom nie je tajomstvom, že časť vecí predáva na sociálnych sieťach). Poprela, že by otcovi zobrala doklady, pretože v roku 2023 sa dohodli, že z dôvodu jeho bezpečnosti (aby ich nikto nevyužil v prípade straty) vyhotovia fotokópie občianskeho preukazu a zdravotného preukazu a tie bude mať pri sebe. Originály dokladov mal otec u seba, avšak koncom roku 2024 stratil opakovane bankovú kartu a zamestnaneckú kartu na obedy z jej práce, preto sa dohodli sa, že doklady budú u navrhovateľky. Otec na to zabudol a G. K. využila situáciu a donútila ho rýchlo si vybaviť nový občiansky preukaz. Nemyslí si, že otcov zdravotný stav sa zlepšil, čoho dôkazom je predpis Lexaurinu, ktorý sa užíva na úzkosť, ide o návykový liek, ktorý zhoršuje demenciu, a jeho užívanie je v prípade otca kontraproduktívne. Otec bol v D. spokojný, vybavili mu prenájom bytu na O. M. o čom svedčí aj čiastka, ktorú si nasporil, odkedy býval v D., a ktorá bola ním určená na začiatok pobytu v penzióne. Otec si pochvaľoval starostlivosť z ich strany, čoho dôkazom sú aj nahrávky. G. K. nikdy nenechala otca rozprávať sa s jeho rodinou a drží ho doma v byte, vypla sledovacie zariadenia v jeho mobilnom telefóne, pričom o bežnú aplikáciu na sledovanie detí rodičmi, videli sa na nej obojsmerne a využívali ju z bezpečnostných dôvodov, keby sa otec stratil. Je pre ňu otázne, prečo otec nenosí na krku retiazku s vygravírovanou platničkou s kontaktami na ňu a jej sestru, ktorú mu podarovali. Odkedy otec odišiel z domu, nemali možnosť byť s ním osamote, je G. K. zmanipulovaný a nechce sa s týkať s vnučkami a ani s jeho druhou dcérou. To, že otec si bol vedomý svojho ochorenia nikto nespochybňuje. Viedli s ním rozhovory, vysvetlili mu priebeh ochorenia, ktoré má tendenciu sa postupne zhoršovať, na čo ho pripravovali, podporovali, aby bol čo najdlhšie samostatný. Otec chodil denne do práce k nej na obedy, čím mu podporovala mentálnu činnosť, pričom dnes by toto nezvládol. K lekárom a na inštitúcie ho sprevádzala ona, postupom času si nevedel nakúpiť, zohriať jedlo, zabúdal jesť, piť, okúpať sa, nevedel nájsť chladničku, mal nastavený budík, aby nezabudol užiť liek, nevedel si vybrať z bankomatu peniaze, prosil o pomoc pri výbere cudzích ľudí, strácal peniaze. Pred tromi rokmi si vedel skontrolovať stav na účte cez počítač, ale časom to už nedokázal. Preto raz do mesiaca kontrolovali účty a postupne o to strácal záujem, prestával tomu rozumieť, prestal mať záujem o výživu, prestal čítať knihy, noviny, nechodieval na bicykel. G. K. sa nemá čo vyjadrovať k rodinnému domu na Trnávke, pretože v tom čase otca nepoznala, nemôže poznať ani zákulisie v rodine. Skutočnosti pred 20 rokmi nemajú v tomto prípade žiaden zmysel a nič nedokazujú. Uviedla, že po smrti ich matky, ju s manželom a deťmi otec vyhodil z domu, hoci predali manželov byt, aby finančne vypomohli otcovi po matkinej smrti splácať hypotéku na dom. Odsťahovali sa do prenájmu a na dedičskom konaní po ich matke, im otec navrhol, že ju vyplatí, lebo sa bál konfliktu s jej bývalým manželom, ohľadom ich

sporu o vrátenie peňazí, čo si otec od manžela požičal. Nevie akým spôsobom mala figurovať na jeho nehnuteľnosti, vlastníkom bol otec a jej mladšia sestra. Nie je pravdou, že sa s otcom začali stýkať až pred podaním návrhu na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, k ich spoločnému kontaktu došlo v roku 2013. K hospodáreniu s majetkom otca uviedla, že otec si vyberal financie z účtu sám, do chvíle, kým nestratil platobnú kartu. Počas vydania novej karty, mu požičala peniaze, vždy sa vedeli dohodnúť. Posledný rok-dva na základe otcovho poverenia pri kontrole jeho financií zistila, že mesačne míňa väčšiu sumu peňazí (400-500 eur) v pomere k jeho doterajším výdavkom. Na jej dotaz sa vyjadril, že dotuje G. K., pretože ona má nízky dôchodok. Nezasahuje do tohto, ale rada by so sestrou vedela, či otec vôbec vie o nejakom prevode financií a či vie na čo boli použité. Navrhovateľka vie zdokladovať prevody na otcovom dočasnom účte, ktorý spravovala a dlhy na ňom neboli, pričom sa jej nikdy nikto nepýtal z čoho platila poplatky, dane, poisťky. G. K. zaujímali len príjmy jej otca. V záujme otca realizovala opatrenia na predĺženie nájomnej zmluvy z 1.2.2025, pomocou platnej plnej moci, presmerovanie príjmov z prenájmu od januára 2025 na otcov dočasný účet, podala návrh na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, dňa 13.3.2025 podala oznámenie na polícii pre podozrenie z týrania zverenej a chránenej osoby jej otca, zabezpečila lokalizačný systém v jeho mobilnom telefóne z dôvodu jeho bezpečnosti.

5. V podaní zo dňa 17.06.2025 navrhovateľka popísala život posudzovaného, ich vzájomný vzťah a vyslovila názor, že udalosti z minulosti, ktoré G. K. začala využívať na celkové vykreslenie jej osoby a súčasnej situácie, sú veľmi skreslené, pretože sú len pred rokmi vypočítané od jej otca. Ochorenie jej otca má najväčší podiel na celej situácii a ako lekárka vie posúdiť dôsledky ochorenia v hlbších súvislostiach. Zdravotný stav jej otca, ju núti konať takto, pretože dnes si otec neuvedomuje, čo svojim konaním spôsobuje a aké to má následky pre celú rodinu. Jej otec je komplikovaná osobnosť a citlivý človek, určitý čas neboli spoločne v kontakte, nezaujímal sa o jej život a jej rodinu. Po tom ako spoznala v roku 2012 G. K., zistila, že nemá úprimný záujem o jej otca, ale má iné záujmy, sťažovala sa, že otec je lakomý, a vedela, že je dôverčivý a ovplyvniteľný. V roku 2021 obvodná lekárka náhodne zistila u jej otca problémy s pamäťou a následne absolvoval magnetickú rezonanciu a vyšetrenie u neurológa. Otec liečbu odmietol z dôvodu hanby, ochorenie tajil, tváril sa, že to nie je dôležité. Spoločne sa dohodli, že ochorenie budú sledovať, pričom po prekonaní ochorenia Covid – 19 došlo ku zhoršeniu jeho zdravotného stavu. V tom čase G. K. prestala otca navštevovať, otec začal trpieť depresiami a úzkosťami, problémy s pamäťou sa zhoršovali, prestal čítať, začala sa u neho prejavovať dezorientácia, chcel si vziať život. Otec požiadal o lekárske ošetrovanie, absolvoval liečenie na psychiatrickej klinike, kde mu stanovili diagnózu - organická úzkostná porucha a demencia Alzheimerovho typu, nastavili mu liečbu, jeho stav sa stabilizoval, avšak pamäť sa zhoršovala. G. K. otca vždy odhovárala od liečby, preferovala liečbu homeopatie a ozvala sa mu len, keď jej to vyhovovalo. Na požiadavku otca nainštalovali kamerový systém v byte, v roku 2022 ju splnomocnil prvýkrát, spoločne kontrolovali bankové prevody a jeho účty, sporenie, ktoré v decembri 2024 činilo 8.000 eur, pomáhala mu a navštevovala ho. S otcom sa dohodli na jeho umiestnení v domove sociálnych služieb a keďže začal nadmerne užívať lieky, pristúpili k riešeniu ošetrovateľskej služby. G. K. poznala jeho zdravotný stav a neponúkla pomoc so starostlivosťou. Dňa 09.12.2024 otec absolvoval vyšetrenie u psychiatra, bol dezorientovaný, spoznal lekárku, ale bez následných súvislostí o jej osobe. Lekárka skonštatovala, že jeho stav je zhoršený až veľmi zlý, mal strach ísť sám domov, preto ho odprevadila, na nasledujúci deň už bol u G. K. a vyjadril sa, že u nej zotrúva. G. K. využila situáciu na manipulovanie, preto navštívila právnicku a podnikla kroky k ochrane otca pred prípadným zneužitím. Medzičasom si otec zaobstaral nový občiansky preukaz, založil nový bankový účet, zrušil ju ako disponenta k účtu a previedol dňa 13.02.2024 finančnú hotovosť 7.800 eur na osobný bankový účet G. K.. Z uvedeného dôvodu vytvorila nový bankový účet, kde sleduje úhrady otca, z ktorého mu uhrádza nájomné. Uvedomuje si traumatizujúci následok pre všetkých účastníkov konania, avšak iné spôsoby komunikácie a riešenia situácie neboli úspešné.

6. Procesný opatrovník v písomnom podaní zo dňa 16.06.2025 navrhol odvolaciemu súdu vec právne posúdiť a zákonne rozhodnúť.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie osoby, o ktorej spôsobilosti na právne úkony sa koná nie je dôvodné.

8. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať

neodkladné opatrenie len na základe tvrdení účastníka bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Neodkladné opatrenie je prostriedkom procesnej prevencie, ktorým sa predbežne, dočasne a urýchlene upravujú pomery účastníkov. Neodkladné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené. Nariadením neodkladného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Vydanie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Osvedčovanie nároku na rozdiel od dokazovania (vo veci samej) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia súd skúma aj to, či návrh je prípustný z hľadiska ústavno-procesných princípov platných v civilnom procese, či je opodstatnený z hľadiska ochrany ústavou zaručených práv a slobôd, ktoré by mohli byť obmedzené, vylúčené, alebo suspendované výrokom neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, obsahu spisu (vrátane pripojeného spisu Mestského súdu Bratislava II sp. zn. 49Ps/14/2024 - konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony A. B. C.), odvolania posudzovaného, podaní navrhovateľky a listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v danom prípade sú splnené podmienky pre postup podľa § 324 a nasl. CSP a uzavrel, že v konaní bola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov autoritatívnym zásahom súdu do práv posudzovaného, v rozsahu navrhovanom navrhovateľkou. Správne súd prvej inštancie posúdil a vyhodnotil tvrdenia navrhovateľky o zrušení a vytvorení nového občianskeho preukazu, nového bankového účtu, a zdravotný stav posudzovaného, v dôsledku ktorého vznikajú obavy, že by mohol uzavrieť darovaciu/kúpnu zmluvu predmetom, ktorej by boli nehnuteľnosti v čase, kedy v dôsledku svojej choroby si neuvedomuje následky svojho konania, mohol by byť podvedený, alebo zneužitý na vykonanie akéhokoľvek ďalšieho právneho úkonu v súvislosti s nakladaním s nehnuteľnosťami, ktorých je vlastníkom. Odvolací súd považuje za potrebné prihliadať na správy Univerzitnej nemocnice Bratislava zo dňa 29.4.2024 a 16.12.2024 vyhotovené G. H. C., psychiater, z ktorých jednoznačne vyplýva, že A. B. C. bolo diagnostikované ochorenie: Demencia pri Alzheimerovej chorobe, atypická alebo zmiešaná forma a Organická úzkostná porucha. Podľa správy zo dňa 16.12.2024 je stav pacienta so zhoršujúcou sa tendenciou, nie je orientovaný v čase, situácii, miestom, osobou len parciálne, nálada imponuje ako subdepresívna, odkloniteľná parciálne, dominuje u neho masívny kognitívny deficit. Dané správy osvedčujú zdravotný stav posudzovaného aj s odstupom času, keď sú aktualizované ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súčasne je potrebné vziať do úvahy rozhodnutie Bratislavského samosprávneho kraja č. 8995/2024/PC-3 zo dňa 2.7.2024, z ktorého jednoznačne vyplýva odkázanosť A. B. C. na poskytovanie sociálnej služby v špecializovanom zariadení (stupeň odkázanosti VI), pričom zo samotného posudku o odkázanosti na sociálnu službu zo dňa 2.7.2024 je zrejmé, že okrem sebaobslužných činností, zabezpečenia vecí potrebných bežne k životu, starostlivosti o svoju domácnosť a sociálne aktivity, si vyžaduje sprievod pri návšteve lekára, vybavovaní úradných záležitostí, pri záujmových činnostiach. Odvolací súd nespochybňuje, že pre objektívne posúdenie zdravotného stavu posudzovaného v otázke jeho spôsobilosti na právne úkony je potrebné vo veci samej (v konaní o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony) nariadiť znalecké dokazovanie, avšak s prihliadnutím na ochranu práv osoby, o ktorej obmedzení spôsobilosti na právne úkony súd koná, nie je možné tieto správy opomenúť. Podporne ako osvedčenú skutočnosť pre dané rozhodnutie vzal do úvahy Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V ČVS:192/1-VYS-B5-2025 zo dňa 14.5.2025, z ktorého obsahu vyplýva, že v rámci trestného konania iniciovaného navrhovateľkou dňa 17.3.2025 voči G. K. boli zadovážené dôkazy, okrem iného odpoveď G. H. C., psychiatricky ohľadom zdravotného stavu A. B. C., z ktorej vyplýva, že pri poslednej kontrole bol jeho stav zhoršený, lekárku nespoznával. Z citovaného uznesenia OR PZ je tiež zrejmé, že podľa predloženej kópie výpisu z účtu posudzovaného bol dňa 13.2.2025 vykonaný prevod finančných prostriedkov vo výške 7.800 eur na účet G. K.. V spomínanom trestnom konaní bol predložený aj sobášny list osvedčujúci uzavretie manželstva A. B. C. s G. K. dňa 14.2.2025. Nemožno si nepovšimnúť, že prevod finančných prostriedkov na účet G. K. (pred uzavretím

manželstva), menovaná potvrdila dôvodiť tým, že z týchto prostriedkov uhradili právne služby advokáta (uvedenú okolnosť však žiadnym spôsobom posudzovaný nevyvetlil a bližšie ani nepreukázal účel prevodu finančných prostriedkov). Navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza svoje subjektívne obavy z možného neuváženého konania posudzovaného v dôsledku jeho duševnej poruchy, resp. konania G. K. vo vzťahu k jeho majetku. Z návrhu a vyjadrení navrhovateľky tiež vyplýva, že otcovi zriadila nový účet, na ktorý mu ukladá finančné prostriedky z nájmu bytu na O. M.. Po zohľadnení všetkých vyjadrení účastníkov konania, listinných dôkazov a realizovaného prevodu finančných prostriedkov posudzovaného na účet G. K. v čase, kedy neboli manželia, bez ohľadu na dôvody uvedené menovanou vo vzťahu k tomuto prevodu finančných prostriedkov posudzovaného z jeho účtu, aj podľa názoru odvolacieho súdu vznikla potreba nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle návrhu navrhovateľky, vzhľadom na potenciálne ohrozenie majetkových práv posudzovaného a jeho ochranu pre prípad jeho zneužitia na vykonanie úkonov súvisiacich s nehnuteľnosťami, ktorých je výlučným vlastníkom. Odvolaciemu súdu sa javí pravdepodobné, že konaním iných osôb môže dochádzať, resp. už dochádzalo, hoci len prevodom finančných prostriedkov na účet, k zmenšeniu jeho majetku. Nemožno súhlasiť s argumentami posudzovaného, že dané rozhodnutie chráni práva a záujmy navrhovateľky, nakoľko toto rozhodnutie je ochranou posudzovaného pred jeho prípadným konaním s ohľadom na jeho zdravotný stav a odkázanosť na iné osoby, ktorým je zároveň zabezpečená ochrana jeho majetku. Predmetné rozhodnutie výslovne zabezpečuje ochranu práv a majetku posudzovaného, ktorý by do budúcnosti, ak by vyvstala potreba mohol speňažením nehnuteľností mať zabezpečené, napr. financovanie potrebných služieb pre neho, ak by si to situácia vyžadovala. Na námietky posudzovaného týkajúce sa porušenia jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu, že súd mu nedoručoval napadnuté rozhodnutie odvolací súd neprihliadal, pretože súd prvej inštancie po obdržaní žiadosti posudzovaného, toto pochybenie napravil.

10. Odvolací súd uvádza, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnocoval vychádzajúc zo všetkých listinných dôkazov založených v spise (pripojených aj v priebehu odvolacieho konania), pretože dané konanie je konaním, ktoré môže súd začať ex offa aj bez návrhu (konanie je ovládané princípom oficiality /§ 23, § 233 CMP/, keď súd začne konanie na základe podnetu, z úradnej moci alebo na návrh osôb, ktorým svedčí legitímácia, ale aj na návrh osoby, o ktorej spôsobilosti sa má konať). Pokiaľ posudzovaný namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, odvolací súd, vzhľadom na jeho vecnú správnosť a s prihliadnutím na skutočnosť, že predmetom konania je rozhodovanie o neodkladnom opatrení, dôvody rozhodnutia doplnil.

11. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako správne.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 396 ods. 1 CSP, § 58 CMP).

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).